

Nr 152.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., om utredning angående åtgärder för underlättande av trålfisket på västkusten.

I det svenska västkustfisket förekomma flera fångstmetoder eller fisken. Dessa äro bl. a. trål-, snurrevads-, snörpvads- och backefisket.

Ett av dessa fisken intager en dominerande ställning då det gäller dess andel i den ilandförda sammanlagda fångstmängden. För år 1944, enligt den officiella statistiken, svarade trålfisket för 40,8 milj. kg eller ungefär lika mycket som övriga fisken tillsammans. I värdemässigt avseende gäller, att trålfisket svarade för 53 procent av västkustfiskets hela bruttovärde ovan nämnda år.

Fisket med trål är en för vårt land ganska ny fångstmetod. Denna utvecklas dock vidare genom att allt flera båtar upptaga densamma, ävenså på grund av det flitiga experimenterandet med nya trålytyper. Utvecklingen av trålfisket framgår av nedanstående tabell:

Trålfiskets utveckling på Västkusten.

(Göteborgs o. Bohus län, Hallands län.)

År	Antal fiskare	Redskap		Båtar	
		Antal	Värde kr.	Antal	Värde kr.
1925	671	237	183 185	86	1 331 000
	15	12	6 000	3	60 000
	686	249	189 185	89	1 391 000
1935	1 389	778	322 715	259	7 259 900
	99	69	19 745	25	251 600
	1 488	847	342 460	284	7 511 500
1945	2 967	2 470	1 534 030	537	21 239 700
	312	257	151 525	61	1 454 000
	3 279	2 727	1 685 555	598	22 693 700

På så sätt har fisket kunnat rationellt utvecklas och större båtar ha anskaffats. Fisket som yrke har blivit mera jämställt med andra yrken. På grund av yrkets riskfyllda natur är detta också att hälsa med stor tillfredsställelse. Frågan är emellertid om inte en förutsättningslös och grundlig utredning angående ändring av bestämmelserna för trålfiskets bedrivande utefter den svenska kusten vore på sin plats.

Trålfiske är enligt kungl. fiskeristadgan av den 17 oktober år 1900 icke tillåtet å svenskt territorialvatten. Undantag dock sedermera utfärdad för

fiske efter nordhavsräka. Som svenskt territorialvatten räknas ett område fyra distansminuter från en kusten följande baslinje, enligt kungl. brev av den 4 maj år 1934. Enär denna baslinje dock icke överallt följer kusten, dvs. vid vissa bukter eller havsvikar, komma betydande områden att vara undantagna från att avfiskas med detta redskap.

Danmark tillämnar i allmänhet en gräns av tre distansminuter. Genom en kungl. kungörelse av den 2 juni 1933 med anledning av den 31 december 1932 avslutad konvention mellan Sverige och Danmark angående fiskeriförhållandena i de till resp. länder gränsande farvattnen, äro vardera landets fiskare berättigade att idka fiske intill ett avstånd av tre distansminuter från det andra landets kust eller ytterst liggande holmar och skär. Danska fiskare äga dock icke rätt att under fiske på svenskt vatten jämlikt ovan nämnda konvention i området mellan tre och fyra distansminuter använda trål. Osäkerhet synes i vissa, dock begränsade, fall föreligga bland våra fiskare beträffande trålgränsen med anledning av denna konvention. Överträdelser av trålgränsen från svenska fiskares sida förekomma.

Bland trålfiskarna föreligger i allmänhet även den uppfattningen, att en inflyttning av trålgränsen till mindre avstånd från kusten skulle innebära ett bättre utnyttjande av det i trålfisket insatta kapitalet genom att därvid möjlighet skapades att fånga fiskarter som tidvis vandra in mot kusten och på grund av nuvarande bestämmelser ej bli föremål för fångst. Vidare borde i vissa bukter och vikar en mera naturlig och riktig gräns bli uppdragen, för så vitt man nödvändigt i fortsättningen behöver bibehålla en gräns för trålfisket över huvud taget.

Efter det senaste världskrigets avslutande har trålfisket stora svårigheter att kämpa mot genom den talrika förekomsten av vrak. Ehuru fiskarna äro utomordentliga kännare av dessa vraks lägen på havsbotten kunna dock desamma icke alltid undvikas med redskapen. Härigenom inträffar att dyrbar och även i nuvarande tidsläge svårersättlig fiskeredskap förloras.

Andra nationer, vilka bedriva fiske, ha till sina fiskares tjänst utgivit särskilda sjökort. England har för fisket i Nordsjön utgivit ett sjökort som i detaljupplysningar beträffande bottenförhållanden, tidsangivelser angående fisketider m. m. icke torde lämna något övrigt att önska.

Åtgärder, vilka i väsentlig grad skulle underlätta utövningen av fisket på västkusten, torde vara följande:

- 1) Trålgränsen inflyttas till lämpligare avstånd från land.
- 2) En genom bojar verkställd utmärkning av vrak i Kattegatt och Skagerack på svenska fiskares fiskeplatser, på såväl svenskt som internationellt vatten, vilken bekostas av staten, ev. i samarbete med utländsk stat.
- 3) Utgivandet av speciella sjökort till fiskets tjänst över Kattegatt och Skagerack ävensom över andra områden där svenska fiskare i större antal bedriva fiske.

Dessa åtgärder äro emellertid av den natur, att det torde tarva en utredning innan beslut kan fattas därom.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen må besluta anhålla hos Kungl. Maj:t att företa en förutsättningslös utredning angående i motionen påtalade förhållanden.

Stockholm den 20 januari 1948.

Anders Pettersson
i Dahl.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.
